

بررسی آبسه مغزی در کودکان

دکتر محمد فرجی^{*}، متخصص جراحی مغز و اعصاب، استاد دانشگاه علوم پزشکی مشهد

دکتر فریبرز ثمینی، متخصص جراحی مغز و اعصاب، استادیار دانشگاه علوم پزشکی مشهد

خلاصه

هدف: آبسه مغزی یکی از مهمترین بیماریهای عفونی جراحی اعصاب است که با مرگ و میر و معلولیت زیادی همراه می باشد. هدف از این پژوهش بررسی آبشهای مغزی در کودکان بین سنین ۵ تا ۱۲ ساله از نظر شیوع، عوامل زمینه‌ساز، علایم بالینی، یافته‌های آزمایشگاهی و میزان مرگ و میر در بیمارستان قایم مشهد در طی ۱۰ سال می‌باشد.

روش مطالعه: این بررسی بصورت گذشته نگر و توصیفی و تحلیلی بر روی پرونده‌های کودکان مبتلا به آبسه مغزی بستری شده در بیمارستان قایم (عج) صورت گرفته از نظر سن، جنس، عوامل زمینه ساز، علایم بالینی، یافته‌های آزمایشگاهی، محل آبسه، نوع درمان آبسه (طبی، جراحی) مدت بستره و وضعیت بیمار در موقع تخریص و معلولیت‌های ناشی از بیماری و فوت تکمیل شده و پس از انعام، با استفاده از روش‌های Odds Ratios (Chi²) و تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفته است.

نتایج: سن متوسط شیوع آبسه مغزی در اطفال در حیطه ۵ تا ۷ سالگی بود. نسبت ابتلا در بیماران ذکر به مؤنث ۱/۶ به ۱ بود. بیماریهای حاد و مزمن گوش، ماستوئیدیت و بیماری سیانوتیک قلبی شایعترین عوامل زمینه ساز آبسه بود (۲۰٪). تب در ۵/۴٪، سرد در ۶/۴٪، علایم عصبی فوکال ۶۴/۶٪ و تغییرات سطح هوشیاری در ۷/۴٪ بیماران مشاهده شد. لوب تمپوروپاریتال مغز و لوب پاریتال به تنهاًی به ترتیب در ۲۰ و ۱۸/۲ درصد بیماران شایعترین محل درگیری بود. کشت چرک آبسه در ۳۴٪ موارد مثبت بود و در ۲۶/۶٪ کشت چند میکروبوی گزارش شد. درمان جراحی در ۹۳/۳٪ آسپیراسیون بود. میزان کلی مرگ و میر ۷/۱٪ بود که در بیماران بیماری سیانوتیک دهنده قلبی (CCHD) و مبتلا به آبشهای اتوژن به ترتیب ۱۱/۱٪ و ۲۲/۲٪ بود. رابطه‌ای معنی‌دار بین مرگ‌ومیر و تعداد آبشهای یا سن بیمار به دست نیامد.

نتیجه گیری: توجه به بیماریهای گوش در کودکان سالم و بهداشت دهان و دندان در کودکان مبتلا به بیماری سیانوتیک قلبی امری مهم در پیشگیری از بروز عفونتهای مغزی است.

*مسئول مقاله، آدرس: مشهد،
بیمارستان قائم

E-mail:
farajirad@yahoo.com

واژه‌های کلیدی: آبسه مغزی، اوتیت، بیماری سیانوتیک، کودکان

سروپیلام مک‌کوین اولین پزشکی بود که در مورد تشخیص بیماری و علل ایجاد آن مطالعه کرده و در سال ۱۸۹۳ مقاله کلاسیک خود را درمورد بیماری‌های عفونی و نخاع منتشر نموده است. روش درمانی پیشنهادی وی درناز کانون عفونی و درمان منشاء اولیه و عامل زمینه‌ای آن بوده است [۲].

هدف از این پژوهش بررسی آبشهای مغزی در کودکان از نظر شیوع، عوامل زمینه ساز، علایم بالینی و یافته‌های آزمایشگاهی و میزان مرگ و میر بود.

مقدمه

آبسه مغزی یکی از مهمترین بیماریهای عفونی جراحی اعصاب است که با مرگ و میر و معلولیت زیادی همراه می باشد. از نظر تاریخچه، شناخت و ارایه روش‌های درمانی آبشهای مغزی از قرن شانزدهم مطرح بوده است که غالباً از نتایج درمانی آن سخن نالمیدی به میان آمده ولی در اواخر قرن نوزدهم نتایج دلگرم کننده آن گزارش شده است [۱].

آبسه در ۵ بیماری که کشت منفی داشتند کوکسی گرم مثبت یا باسیل گرم منفی گزارش شده بود.

جدول ۱- فر اوانی یافته‌های بالینی بیماران مبتلا به آبسه مغزی

شیوع (درصد)	یافته بالینی
(٪۶۴/۴) ۲۹	نقایص عصبی
(٪۵۵/۵) ۲۵	تب
(٪۵۳/۳) ۲۴	استفراغ
(٪۴۶/۷) ۲۱	سردرد
(٪۴۶/۷) ۲۱	تغییرات سطح هوشیاری
(٪۳۳/۳) ۱۵	تشنج
(٪۳۳/۳) ۱۵	همی پلژی
(٪۲۸/۸) ۱۳	گرفتاری اعصاب کرانیال
(٪۱۹/۹) ۹	اختلال تعادل
(٪۸/۸) ۴	اختلال تکلم
(٪۴/۴) ۲	منوپارزی

ب - محل جایگزینی آبسه ها
از نظر جایگزینی آبسه ها در مناطق مختلف مغزی، نتایج زیر مشاهده شد:

گرفتاری لوب فرونتال در ۱۱٪، فرونتوپاریتال ۴٪، فرونتوتامپورال ۴/۵٪، لوب پاریتال ۱۸٪، تمپورال ۶/۸٪، تمپوروباریتال ۲۰٪، اکسیپیتال ۶/۸٪ و حفره خلفی ۹٪ و ۱۸٪ در چند لوب (آبسه های متعدد) بود. همچنین در مجموع ۶۸٪ آبسه ها منفرد و ۳۱٪ متعدد بوده است.

ج - عوامل مستعد کننده

بیماری‌های زمینه‌ساز آبسه مغزی در بیماران مذکور در جدول ۲ آورده شده است. شایعترین بیماری زمینه‌ای بیماری سیانوتوکلیک قلبی، اوتیت و ماستوئیدیت بود.

د - روش درمانی

بیمارانی که آبسه های مغزی متعدد و کوچکتر از سه سانتیمتر داشتند درمان طبی صورت گرفت و بقیه موارد از ابتدا درمان جراحی شدند. در بیمارانی که به درمان طبی جواب ندادند درمان جراحی انجام گرفته بود. در کل از ۴۵ بیمار، ۵ بیمار درمان طبی و ۴۰ بیمار جراحی شدند.

مواد و روشها

این بررسی بصورت گذشته نگر و توصیفی و تحلیلی از پرونده‌های کودکان مبتلا به آبسه مغزی بستری شده در بیمارستان قایم(عج) صورت گرفت. پرونده بیماران بستری شده در بیمارستان قایم از سال ۱۳۷۳ تا ۱۳۸۳ مورد بررسی قرار گرفته و برگه پرسشنامه که شامل سن، جنس، عوامل زمینه ساز، علایم بالینی، یافته‌های آزمایشگاهی، محل آبسه، نوع درمان آبسه (طبی، جراحی) مدت بستری و وضعیت بیمار در موقع ترجیح و معلولیت های ناشی از بیماری و فوت بود تکمیل شد. پس از گردآوری اطلاعات، با استفاده از نرم افزار SPSS و با انجام تست‌های Chi-square (Chi-square) و دامنه اطمینان Odds Ratios یافته‌ها مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

یافته‌ها

در طی ۱۰ سال، پرونده ۴۵ بیمار ۵ تا ۱۲ ساله که بعلت آبسه مغزی در بیمارستان قایم تحت درمان قرار گرفته بودند مورد بررسی قرار گرفت. تعداد کل بیماران بستری شده در این مدت ۴۸ مورد بود که سه بیمار بعلت نقص پرونده از مطالعه حذف شدند. از ۴۵ مورد مطالعه ۲۸ مورد پسر(٪۶۲/۲) و ۱۷ مورد دختر(٪۳۷/٪) بودند. نسبت ابتلای پسران به دختران ۱/۶ به ۱ بود که این اختلاف از لحاظ آماری معنی دار بود($p=0.043$).

الف - علایم بالینی و آزمایشگاهی

همانگونه که در جدول ۱ نشان داده شده نقایص عصبی و تب شایعترین یافته بود که دریش از نیمی از بیماران دیده شد. درگیری اعصاب کرانیال شایعترین درگیری عصبی در بیماران مورد مطالعه بود.

یافته‌های آزمایشگاهی بیماران غیر اختصاصی و بصورت افزایش لکوسیت‌ها در خون محیطی٪۵۲ در ٪۵۵، افزایش کیفی CRP در ٪۳۰/۱ و کشت خون مشبت در ۲ بیمار (٪۴/٪) بود. کشت آبسه در ٪۳۵ مشبت در ٪۷۳/٪ یک نوع میکروب و در ٪۲۶/٪ چند میکروب به دست آمد. بزل مایع مغزی نخاعی در ۱۶ بیمار انجام شده بود که در ۷ مورد غیر طبیعی و در ۵ مورد (٪۱۱/٪) کشت آن مشبت بود. در اسمیر مستقیم

شده است [۱۸] و در این مطالعه در مدت ۱۰ سال ۴۵ مورد گردآوری شد.

ابتلای پسران به آبسه مغزی در مطالعات مختلف بیشتر گزارش شده است [۱۰، ۹، ۷] که با این مطالعه مطابقت دارد هرچند در مطالعه مرکز طبی کودکان شیوع در دو جنس برابر گزارش شده است [۱۸].

متوسط سن بیماران در مطالعه حاضر ۶ سال و از مطالعات مشابه بیشتر بود. در مطالعه تهران متوسط سن بیماران ۲/۵ سال و در مطالعه تگزاس ۴/۷۵ سال بود. وقوع آبسه مغزی در کشورهای در حال رشد بیشتر و در سنین پایین‌تر شایعتر است [۱۲]. در آمار حاضر نیز ۸/۸٪ بیماران (۴ بیمار) سن کمتر از ۲ سال داشتند، که بروز آبسه در این سن را کمیاب و نادر ذکر می‌کنند [۷، ۹، ۱۴]. در جدول ۳ مقایسه ۱۰ مطالعه مختلف مشاهده می‌شود. شایعترین عامل در بروز آبسه مغزی در مطالعه حاضر بیماری سیانوژن قلبی، اوتیت مدیا یا ماستوئیدیت بود در حالی که در مطالعه تگزاس، اوتیت، ماستوئیدیت، منژیت و بیماری سیانوژن قلبی جمعاً ۶۲٪ علت بروز آبسه را شامل می‌شد.

منژیت و شانت‌های بطنی - صفاقی (VP) بیشتر در شیرخواران، اوتیت و سینوزیت و بیماری سیانوژن قلبی در کودکان ۵ تا ۷ ساله، عامل ایجاد کننده آبسه مغزی می‌باشند. تقریباً ۲٪ بیماران مبتلا به بیماری سیانوژن قلبی دچار آبسه مغزی می‌شوند که تترالوژی فالو شایعترین اختلال است [۱۵، ۸، ۶، ۲].

محل جایگزینی آبسه نیز به عامل مساعد کننده آن واپسی است بطوری که آبسه‌های ثانویه به سینوزیت در لوب فرونتمال و اوتیت و ماستوئیدیت منجر به بروز آبسه در تمپورال و مخچه می‌شودا [۱۰]. در مطالعه حاضر ۲ مورد آبسه حفره خلفی هردو منشاء اتوژن داشتند، اما برخلاف انتظار از دو مورد آبسه مخچه یکی به علت بیماری سیانوژن قلبی و دیگری با علت ناشناخته بروز کرده بود. در مطالعه حاضر نواحی تمپوروپاریتال شایعترین محل درگیری آبسه مغزی بود [۲۰/۵٪]. از آنجایی که محل تقسیم شدن شریان مغزی میانی در لوب پاریتال است آبسه‌های این لوب در نتیجه بیماریهای سیانوژن قلبی و عفونت‌های ریوی بروز می‌کند.

جدول ۲- علل زمینه ساز آبسه مغزی در بیماران مورد

مطالعه	بیماری زمینه ساز	شیوع (درصد)
بیماری سیانوژن قلبی مادرزادی	بیماری سیانوژن قلبی مادرزادی	(۰/۲۰) ۹
اوتیت یا ماستوئید	منژیت ناقص درمان شده	(۰/۲۰) ۹
منژیت ناقص درمان شده	عفونت تحت حاد یا مزمز	(۰/۶/۷) ۳
عفونت تحت حاد یا مزمز	ضربه واردہ به سر	(۰/۶/۷) ۳
ضربه واردہ به سر	اعمال جراحی مغز و اعصاب	(۰/۸/۸) ۴
اعمال جراحی مغز و اعصاب	موارد ناشناخته	(۰/۳۱/۱) ۱۴

۵- میزان مرگ و میر

میزان مرگ و میر در این مطالعه ۱۷/۷٪ بود. آبشهای اوتوژن ۲۲/۲٪، آبشهای ناشی از بیماری سیانوژن قلبی ۱۱/۱٪، ناشی از ترومای ۳۳/۳٪، ناشی از اعمال جراحی ۲۵٪ و آبشهای ناشی از منژیت بد درمان شده ۳۳/۳٪ بود. عود در ۳ بیمار دیده شد.

بحث

آبسه مغزی عفونت چرکی پارانشیم مغز است که در ابتدا بدون دیواره واضح بوده فقط با ادم اطراف آن مشخص می‌شود (Cerebritis). روزهای اول تا سوم Early cerebritis نامیده می‌شود و از روزهای چهارم تا نهم مرحله Late cerebritis تکوین می‌یابد. سپس دیواره ضخیمی به صورت کپسول تشکیل می‌شود که قسمت داخلی آن از بافت گرانولاسیون و قسمت مرکزی از نکروز و چرک به وجود می‌آید. روز دهم تا سیزدهم مرحله اولیه کپسول (Early capsule formation) و از روز چهاردهم به بعد مرحله نهایی کپسول Late capsule formation متوسط تقریباً دو هفته وقت لازم است تا یک آبسه کامل تشکیل گردد [۱۱، ۷، ۹، ۳].

این بیماری در کودکان چندان شایع نیست بطوری که ظرف مدت ۲۲ سال از دو مرکز بزرگ Children's Medical Center at Dallas و National Children's Hospital of San Jose در تگزاس ۱۰۱ مورد گزارش شده است [۱۰]. در مرکز طبی کودکان تهران ظرف مدت ۱۰ سال ۱۶ مورد گزارش

جدول ۲- مقایسه انواع بیماریهای زمینه ساز آبse مغز در این مطالعه با مطالعات دیگر

Wright	Fischer	Jadarji	Idriss	Nielsen	MC Greal	Arseni	Nestadt	Xarier	مطالعه حاضر	مطالعه (حجم نمونه)
۳۰	۹۴	۷۴	۴۲	۴۸	۳۰	۸۱	۳۵	۱۰۱	۴۵	عامل
۴۷	۲۶	۲۳	۳۸	۴۲	۲۷	۵۲	۶۰	۳۱	۹	اوتنیت / ماستوتیدیت
۱۳	۵۰	۲۴	۲۴	۱۵	۲۷	۶	۱۱	۱۴	۹	بیماری سیانوتوک قلبی
۱۷	۴	۱۴	۷	۱۳	۲۳	۱۲	۱۴	۲۰	۱۴	ناشناخته
-	۵	۹	۵	۱۰	۳	۱۵	۹	۱۱	۳	ضربه
-	-	۱۰	۱۹	۸	-	-	-	۲۴	۳	منژیت
۷	۲	۱	۲	۴	۷	۴	-	۴	۳	عفونت ربوی
-	-	۸	-	۴	-	-	-	۶	۴	اعمال جراحی مغز

۱- کانون اولیه عفونت (مثلاً در آبse لوب فرونتال به همراه سینوزیت اغلب گروه استرپتوکوک انترمیدیوس کشت می‌شود. در آبse های ناشی از ضربه، استافیلکوک طلایی و در آبse های اتوژن چند میکروب به دست می‌آیند).[۷]

۲- سن بیمار (در دوره نوزادی، استافیلکوک طلایی و گرم منفی ها عامل ایجاد کننده آبse هستند).

۳- بیماری زمینه‌ای (سیکل سل با سالمونلا و پنوموکوک، بیماری کبدی با کلبسیلا، دریچه مصنوعی قلبی با استافیلکوک و بدخیمی ها با عفونت‌های فرصت‌طلب همراه هستند).

۴- مصرف قبلي آنتی‌بیوتیک (که سبب تعویض فلور میکروبی کانون اولیه می‌گردد، بخصوص در بیماران بستری شده در بیمارستان که گرم منفی ها و استافیلک جای فلور میکروبی دهان و مجرای تنفسی را می‌گیرد).

در مطالعه حاضر کشت آبse در ۳۵٪ مثبت بود که از میزان ذکر شده در کتب مرجع (۰.۵۰٪) کمتر است[۹]. استافیلک طلایی مولد ۴/۴٪ آبse های مغزی مورد مطالعه بود که در کتب ۱۰ تا ۱۵٪ ذکر شده است[۹]. یافته‌های آزمایشگاهی در تشخیص آبse معزی اختصاصی نیستند.

آبse های متعدد و منتشر مغزی در مطالعه حاضر و مطالعه انجام شده در تکراس ۶۸٪ بود در حالی که آبse های منفرد به ترتیب ۳۱٪ و ۲۲٪ می‌باشد. آبse های ناشی از بیماریهای سیانوتوک قلب و ربوی اغلب متعدد و منتشر می‌باشند[۱۶، ۱۷].

تظاهرات بالینی آبse های مغزی در جدول ۴ آورده شده است. آمار اخذ شده در مطالعه حاضر اغلب با آمارهای در دسترس[۹] متفاوت می‌باشد. بطور مثال بروز تب که در مقالات به میزان ۵/۵٪ ذکر شده در مطالعه حاضر ۲۵٪ به دست آمد. از آنجایی که تب یک علامت subjective است و باید توسط پزشک و یا پرستار بطور دقیق اندازه‌گیری شود ارزش و اعتبار آن در مطالعه فوق مورد بحث است. درمورد ادم پاپی نیز اختلاف آمار وجود دارد.

میکروب شناسی

جرم‌های مسئول آبse مغز در ۷۰٪ موارد یکی و در ۲۰٪ بیش از یک و در ۱۰٪ بیش از سه جرم می‌باشد. شایعترین میکروب در مواردی که فقط یک ارگانیسم وجود دارد استافیلک طلایی و در ۲۰٪ موارد بی-هوایی ها می‌باشند. بطور کلی در ۶۰ تا ۷۰ درصد موارد علت آبse مغزی را انواع استرپتوک ها تشکیل می-دهند[۷].

معمولًا چهار عامل در تعیین فلور میکروبی و شروع درمان کمک کننده است:

اندازه آبسه داشته‌اند و یا اندازه آبسه کمتر از ۳ سانتیمتر

باشد از درمان طبی به تنهایی استفاده می‌شود [۷].

احتمال ارتباط منبع مفروض عفونت مغزی با ارگانیسم‌های مولد را De louvois مطرح نموده است [۱]. بر این مبنای پیشنهاد می‌شود بطور تجربی داروهای ضد میکروبی برای درمان این عفونتها انتخاب کنند. بطور مثال آبشهایی که از سینوس منشاء می‌گیرند معمولاً ناشی از استرپتوکوک‌های حساس به پنی سیلین و مقاوم به مترونیدازول هستند و یا برای آبشهای منشاء گرفته از عفونت گوش به علت حضور فلور میکروبی مخلوطی از بی‌هوایی و هواییها، از ترکیباتی مانند پنی‌سیلین و کلرامفینیکل استفاده شود.

برای آبشهای مغزی ناشی از ترومما که استافیلوکوک طلایی در ایجاد آن دخالت دارد نفسیلین ارجح است [۴]. از آنجایی که سفووتاکسیم بر روی گونه‌های استرپتوکوکی و طیف وسیعی از گرم منفی‌ها موثر است جانشین خوبی برای پنی‌سیلین است. همچنین مترونیدازول به دلایلی مانند اثر باکتریوسیدی آن بر روی باکتریئید فرازیلیس، غلظت قابل توجه در چرک و عدم تأثیر استروئید بر روی نفوذ آن، در سالهای اخیر مورد استفاده قرار گرفته است.

جداسازی مکرر آنتروباکتر از آبشهای مغزی انوشن نظرات زیادی را برای اضافه کردن سفووتاکسیم یا کوتربیومکسانول به رژیم درمانی تا به دست آمدن نتایج کشت برانگیخته است.

نتیجه‌گیری

عنایت به بهداشت دهان و دندان حتی در دوران شیرخوارگی در کودکان مبتلا به بیماری سیانوتیک قلبی امری مهم در پیشگیری از بروز عفونتهای مغزی است. از طرفی باید بیماریهای گوش و حلق کودکان جدی تلقی شود و پس از درمان، مجدداً بیماران از نظر بهبودی معاینه گردند تا انواع اوتيت‌ها و سینوزیت‌های مزمن ناشناخته، معالجه شوند.

سپاسگزاری

از سرکار خانم دکتر فرح اشرف‌زاده دانشیار محترم اعصاب کودکان برای همکاری صمیمانه ای که در تدوین این مقاله مبذول داشتند تشکر می‌کنیم.

روشهای تشخیص

نمای سی‌تی اسکن مغزی در آبسه به صورت یک مرکز هیپوپودانس با تشدید رویت (enhancement) حدود آن به صورت حلقه‌ای واضح می‌باشد. انجام سی‌تی اسکن با تزریق ماده حاجب در این بیماران الزامی است. حساسیت موثر (sensitivity) سی‌تی اسکن به موازات و معادل میزان اختصاصی بودن (specificity) آن نیست و نمای مشابهی در بدخیمی‌ها و انفارکتوس یا هماتوم مشاهده می‌شود.

Caulam شش معیار برای تشخیص افتراقی بین آبسه و تومور انتخاب کرد. سن بیمار، تغییرات ضخامت حلقه، قطر خارجی حلقه، نسبت ضایعه به حلقه، حداکثر ضخامت حلقه و CT mean value in ring center که با استفاده از این معیارها صحت تشخیصی به ۸۶٪ رسد [۷]..

Inlabeled leuckocyte scintigraphy پیشرفتی مهم در زمینه روشهای تشخیصی است که برای تشخیص آبسه نهفته در سایر نقاط بدن به کار می‌رود [۱۱ تا ۲۷]. ایزوتوپ اسکن که اخیراً در سنتی‌گرافی استفاده می‌شود نتیجه مثبت کاذب نداشته است [۱۵]. ام-آر-آی در شناسایی زودرس سربریت بسیار حساستر از سی‌تی اسکن می‌باشد. تصاویر ام-آر-آی با استفاده از (GD-DTPA) سه ناحیه مرکزی، حاشیه‌ای و ادم اطراف را بسیار واضح نشان می‌دهد [۱۲].

درمان

درمان آنتی‌بیوتیکی همزمان با تشخیص بیماری، شروع می‌گردد. درمان قطعی آبسه مغزی با عمل جراحی است که براساس دو روش جداگانه استوار است:

- ۱- برداشتن کامل آبسه (اکسیزیون)
- ۲- آسپیراسیون که امروزه با هدایت استرئوتاکتیک، سی‌تی اسکن یا سونوگرافی صورت می‌پذیرد [۱۲]. در انتخاب این دو روش محل آبسه، مرحله تکامل آن، وضعیت بالینی بیمار، نمای آبسه و نتایج احتمالی جراحی دخالت دارند [۹]. اکسیزیون بطور مطلق یک روش مطلوب است.

در صورت نداشتن شرایط خوب جسمانی برای تحمل عمل، آبسه‌های متعدد، آبسه‌های عمیق یا مناطقی که دسترسی به آنها مشکل است، همراهی با منزهیت، بیمارانی که با درمان آنتی‌بیوتیکی کاهش

Brain abscess in children

M Faraji ^{*} MD, Prof, Mashhad University of Medical Sciences

F Samini MD, Ass Prof, Mashhad University of Medical Sciences

Abstract

Background: Brain abscess is one of the most important diseases among the neurosurgical infectious diseases which is accompanied by considerable mortality and morbidity. The aim of this research is contemplation of brain abscess in children (5-12 years) to ascertain the incidence, effectual underlying factors, clinical and laboratory findings and mortality and morbidity rates in Ghaem hospital in Mashad since 10 years ago.

Methods: This is a descriptive and analytic study in children with brain abscess in Ghaem hospital achieved retrospectively. We considered age, sex, underlying factors, clinical and laboratory findings, location of abscess, methods of treatment (medical or surgical), the duration of staying in hospital, and mortality and morbidity of the disease. Statistical analysis was achieved with Odds Ratio and Chi² test.

Findings: The age of children with brain abscess was 5-7 years. Male to female ratio was 1.6 to 1. The most common underlying factors for brain abscesses were acute and chronic diseases of ear, mastoiditis, and chronic cyanotic heart disease (CCHD). The patients had fever (55.5 %), headache (46.6%), focal neurological findings (64.6%) and altered consciousness in 46.7%. The most common sites of involvement were: temporo-parietal (20%) and parietal lobe (18.2%). Pus culturing was positive in 34% of cases. In 73.3% of cases one organism and in 26.6% several organisms were found in the culture. We achieved aspirated type operation in 93.3 % of cases. The incidence of mortality and morbidity was 17.7% totally. The mortality and morbidity rates in patients with CCHD and otogenic brain abscess were 11.1% and 22.2% respectively. There was no meaningful correlation between mortality and morbidity with the number of abscesses or patient's age.

Conclusion: Attention to hygiene of mouth and teeth in pediatric patients with cyanotic heart disease is very important in prevention of infectious brain diseases. We must also consider attention to ear-nose-throat diseases of children. It is very important that the patients are examined again after treatment because of finding and treatment of unknown otitis and chronic sinusitis.

Key Words: Brain abscess, Otitis, Cyanotic heart disease, Children

REFERENCES:

1. De louvois J. The bacteriology and chemotherapy of brain abscess. J Antimicrob 1978; 4(5):395-413.

2. Fischbein CA, Rosenthal A, Fischer EG, et al. Risk factors for brain abscess in patients with congenital heart disease. Am J Cardiol 1974; 34(1):97-102.
3. Flaris NA, Hickey WF. Development and characterization of an experimental model of brain abscess in the rat. Am J Pathol 1992; 141(6):1299-307.
4. Givner LB, Kaplan SL. Meningitis due to staphylococcus aureus in children. Clin Infect Dis 1993; 16(6):766-71.
5. Grimstad LA, Hirschberg H, Rootwelt K. 99mTc-hexamethylpropyleneamine oxime leukocyte scintigraphy and C-reactive protein levels in the differential diagnosis of brain abscesses. J Neurosurg 1992; 77(5):732-6.
6. Kagawa M, Takeshita M, Yato S, et al. Brain abscess in congenital cyanotic heart disease. J Neurosurg 1983; 58(6):913-7.
7. Mandell R. Brain abscess. In: Mandel, Bennet, Doglas. Principles and Practice of Infectious Disease. London, Churchill livingstone. 1995, pp 885-900.
8. Matson DD, Salam M. Brain abscess in congenital heart disease. Pediatr. 1961; 27:772-89.
9. Menkes JH. Brain abscess. In: Texbook of Child Neurology. Philadelphia, Lea & Febiger. 1990, pp 349-3.
10. Saez-Llorens XT, Umana MA, Odio CM, et al. Brain abscess in infant and children. Ped Infect Dis J. 1989; 8(7):449-58.
11. Wilson JD. Brain abscess. In: Kasper DL, Braunwald E, Fauci A, et al. Harison's Principles of Internal Medicine. New York, McGraw Hill. 1994, pp 2027-30.
12. Youmans J. Brain abscess. In: Neurological Surgery. Philadelphia, Saunders. 2004, pp 3025-213.
13. Yoge R. Focal suppurative infections of the central nervous system. In: Long S, Pickering L, Prober C. Principles and Practice of Pediatric Infectious Disease. 2nd ed. New York, Churchill Livingstone. 2003, pp 302-12.
14. Calfee DP, Wispelwey B. Brain abscess. Semin Neurol. 2000; 20(3):353-60.
15. Saez-Llorens X. Brain abscess in children. Semin Pediatr Infect Dis. 2003; 14(2):108-14.
16. Brook I. Brain abscess in children: microbiology and management. J Child Neurol. 1995; 10(4):283-8.
17. Moss SD, McLone DG, Ardit M, et al. Pediatric cerebral abscess. Pediatr Neurosci. 1988; 14(6):291-6.